

Dzieje Apostolskie

Глава 16

1. Прийшов же він до Дервії і Лістри. І ось був тут якийсь учень на ім'я Тимотей, син жінки, наведеної юдейки, а батька грека. 2. Добре свідчили про нього ті брати, що були в Лістрі та в Іконії. 3. Павло забажав, щоб він ішов з ним, і, взявши, обрізав його через юдеїв, які були в тих місцевостях, бо всі знали, що його батько був греком. 4. Коли переходили міста, передавали їм зберігати постанови, які видали в Єрусалимі апостоли і старші. 5. Церкви ж зміцнювалися на вірі й зростали числом щодня. 6. Проїшли через Фригію і Галатійську країну, оскільки Святий Дух заборонив їм провіщати слово в Азії; 7. дійшовши ж до Мисії, намагалися піти до Витинії, та їм не дозволив Дух Ісусів. 8. Перейшовши Мисію, прибули до Троади. 9. І вночі з'явилося видіння Павлові. Якийсь чоловік, македонець, стояв і благав його, кажучи: Прийди до Македонії, допоможи нам. 10. Як побачив він те видіння, враз постарались ми піти до Македонії, збагнувши, що Бог покликав нас благовістити їм. 11. Відпливши з Троади, прибули ми до Самотракії, а другого дня до Неаполя, 12. звідти і до Филип, що є місто-колонія, перша частина Македонії. В тім місті перебували ми кілька днів. 13. А в суботу вийшли за браму до річки, де за звичаєм, було молитовне місце, і, посідавши, говорили до жінок, що зібралися. 14. І слухала одна жінка, на ім'я Лідія, продавець кармазину з міста Тіятира, що шанувала Бога. Господь відкрив їй серце, щоб сприймати те, що казав Павло. 15. Як охрестилася вона та її дім, то благала, кажучи: Якщо ви вважали мене за вірну Господеві, то прийдіть до моєї оселі й живіть! І змусила нас. 16. І сталося, як ішли ми на молитву, зустріла нас якась рабиня, що мала дух віщуна, яка, віщуючи, давала великий прибуток своїм господарям. 17. Вона йшла слідом за Павлом та за нами і кричала, кажучи: Ці люди - це раби Бога Всевишнього, які провіщають вам шлях спасіння. 18. Вона робила це багато днів. Надокучило ж [це] Павлові, і, обернувшись, він сказав духові: Наказую тобі ім'ям Ісуса Христа - вийди з неї. І вийшов тієї години. 19. Її пани, побачивши, що пропала надія їхнього заробітку, взявши Павла та Силу, притягли на ринок до князів, 20. і, повівши їх до воєвод, сказали: Ці люди, будучи юдеями, бунтують наше місто 21. і навчають звичаїв, яких нам, римлянам, не годиться приймати ані виконувати. 22. І збіглася юрба проти них, і воєводи, роздерши їхній одяг, наказали бити їх палицями. 23. І завдавши їм багато ран, кинули до в'язниці, наказавши в'язничному сторожеві пильно їх стерегти. 24. Він, діставши такий наказ, кинув їх до внутрішньої в'язниці і забив їхні ноги в колоди. 25. Опівночі Павло й Сила, молячись, прославляли Бога, а в'язні слухали їх. 26. Раптом стався великий землетрус, аж порушилась основа в'язниці, відчинилися враз усі двері, і з усіх кайдани поспадали. 27. А коли прокинувся сторож темниці й побачив, що двері в'язниці відчинено, витяг меч а хотів себе вбити, думаючи, що в'язні повтікали. 28. Павло ж закричав гучним голосом, кажучи: Не роби собі ніякого зла, бо всі ми ось тут.

29. Попросивши світла, той ускочив і, тремтячи, припав до Павла та Сили **30.** і, вивівши їх геть, спитав: Добродії, що мені треба робити, аби спастися? **31.** Вони відказали: Віруй у Господа Ісуса [Христа і] спасешся ти і твій дім. **32.** І говорили йому Господнє слово і всім, що в його оселі. **33.** І, забравши їх тієї години ночі, обмив їм рани, і тут же охрестився сам і вся його родина. **34.** А ввівши їх до оселі, поставив частування і радів з усім домом своїм, що ввірував у Бога. **35.** Коли настав день, послали воєводи паличників, кажучи: Відпусти тих людей. **36.** А темничний сторож переказав ці слова Павлові, що послали воєводи, аби вас відпустити. Тож вийдіть тепер та йдіть з миром. **37.** А Павло відказав їм: Прилюдно побивши нас, римлян, незасуджених людей посадили до в'язниці, а тепер таємно нас виводять? Ні ж бо, хай самі придуть та й виведуть нас. **38.** Паличники сповістили воєводам ці слова. Ті налякалися, почувши, що вони римляни, **39.** прийшли й ублагали їх, а вивівши, благали, щоб пішли з міста. **40.** Як вийшли з в'язниці, прибули до Лідії і, побачивши братів, потішили [їх] та й пішли.

Біблія

Новий переклад

Новий переклад УБТ Рафаїла Турконяка (1997-2007)

Українське біблійне товариство

Рафаїл Павлович Турконяк, 1997-2007

Форматований текст з виділенням слів Ісуса